GREGORIUS MAGNUS
Österreich, Anfang 14. Jh.
Seite 140r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

illo tempo necdũ pnuces quo
spales magistri in mundũ mis
si p doctrinam antiquor pa
trũ filios generant suisq;
in laboribus animar lucra cõ
portant. Nam si illor fruc
tũ quasi ybicũ ceruarq; aspi
ceres ualde humiliter de tua
uirtute sentires. Magna qp
pe que agimus quasi minima
ducimus cum hec p fortiora
exempla pensamus. Si tuis ap
dmũ crescunt p meritũ cum
apud nos metipos p humili
tate decrescunt. Possunt uo
ceruar significatiue doctores
appellatiue autem ybicũ que
animalia sint minima au
ctores intelligi. In petris
uo ybices puruit quia ad ex
ercenda sca opa p exem
pla prim precedentũ secun
dant. ut cũ fortasse pcepta
sublimia audunt et infir
mitatis ppue conscij ea se
implere posse diffidunt ma
lor uita aspiciunt. atq; in
eor asidata fortitudine lo
nor opim fetus ponant.
Vt enim pauca de multis lo
quar quatenus studiosis lec
tor multa in paucis intelli
gat. iste ultor stimulis
pressus. cũ uirtutem pace
quam seruare ñ sufficit da
uid fim ad memoriã redu
cit quẗ cũ semel tot suisq;
arguet et armati pceres ul
asci stendent arc. Quid in
uobis filij sarue. Dimitti
te eum ut maledicat Dñs
eum pcepit ei ut maledicet
dauid. Et quis ẗ qui audeat
dicẗ cur ista fecit. Et pau
lo post. Dimitte eũ ut ma
ledicat uxta pceptũ dñi
si forte respiciat dñs afflic
tionẽ mea et reddat in bo
nũ p maledictiõe hac hodi
erna. Quibus pfecto uerbis
indicat quia ppetrato beth
sabee scelere. eruigentẗ cõ
tra se filiũ fugiens. reduxẗ
ad animũ malũ qd ppetra
uit. et equanimiẗ malũ p
tulit qd audiuit. et stime
liosa uerba nõ tam suisq;
quam adiutoria credidit
quib se purgari sibiq; mi
seriri posse iudicauit. Tuc
enim illata suisq; bene to
leramus cum in secreto mitis
ad male ppetrata recurri
mus. Leue qppe iudeor qd i
uita paucis dñi in actiõe
nũ aspiciamus quia peius ẗ
qd meremur. Sicq; fit ut cõ
tumelijs magis gia quã
na deleat. quam inruen
tu dõ iudice pena grauior
decimari posse sidiri. Et
ce aliq cũ mundi hui succe
ssibus pficit. lenocinante
cordis letitia temptari se
luxurie stimulis sentit
si ioseph fim ad memori
am reuocat et marce se
castitatis seruat. qui dũ
sibi ad omia aspiceret pu
dicitie dapna suadere arc.
Ecce dñs meus omibus
in tradits ignorat quid